

Politik Bilim

Domatesin Çekirdeği Kırmızı Kırmızı...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

"Domates tohumunu alıyorsunuz, artık genetik programlama diye bir şey var, içine genetik mekanizma yerleştirirler. ... Böyle şeylerle, ...bir milleti yok edebilirsiniz."
(YÖK Başkanı)

Bu sulu başlık da nereden çıktı dersenez; YÖK Başkanı'nın 1 Ekim'de domates tohumu konusunda söylediklerinden çıktı, derim... Ne alâkası var? Vallahi ben de bilmiyorum ama onun söylediklerini okuyunca, o an bu nakarat aklıma geliverdi... Sizin gibi ben de merak ettim; bu çağrışımın kaynağını anlayabilmek için 'Google'da bir tarama yaptım; inanmayacaksınız ama, **domatesin çekirdeği kırmızı kırmızı** için yaklaşık **507.000** sonuç çıktı! Artık yorum size ait...

Her neyse, gelelim konunun ciddî yanına... Bu yazıyı okuduğunuzda zihinlerden çoktan silinmiş olacak ama YÖK Başkanı'nın sözlerini ben de bu köşede kayda almak istiyorum. Şöyle demiş:

"Ülkemizde yetiştirilen domates ve buğdayın tohumlarının büyük bir kısmı, yerli tohumumuz olmadığı için Amerika ve İsrail'den geliyor. Bir Türk aydını olarak bazen gerçekten kendimi çok küçük hissediyorum. Yani biz ihtiyacımız olan domates tohumunu bu ülkede üretmez miyiz? Evvelden atalarımız bu tohumları kendileri üretip, yıllarca bu üretimin devamını sağlamışlar. Biz niye yapmıyoruz? Tohumculukla ilgili bir araştırma enstitümüz olsa, buna birkaç üniversitemiz öncülük etse fena mı olur? Sonunun ne olacağı da belli değil."

"Bu domates tohumunu alıyorsunuz, artık genetik programlama diye bir şey var, içine bir genetik mekanizma yerleştirirler. Hiç bilmediğimiz hastalıklara kapılabiliriz. Böyle şeylerle, zamanla bir milleti yok edebilirsiniz. Öyle bir şeyler yerleştirirler ki 20 yıl içerisinde o tohumdan yiyen insanlar ölür. Öyle tehlikeler de var. Sadece 'aman paramız dışarı gidiyor' endişesiyle söylemiyorum. Üniversitelerimizin bu konularda bize yardım etmesini istiyoruz."

Domates ve daha pek çok bitki türünde ihtiyacımız olan tohumları ithâl ettiğimiz ve bunun hiç de iç açıcı bir durum olmadığı doğrudur. Ama YÖK Başkanı, "Evvelden atalarımız bu tohumları kendileri üretip, yıllarca bu üretimin devamını sağlamışlar." diyerek, sözü, biz bir zamanlar tarımda kendimize yeterdik, demeye de getirmiş. Önce bu yanlış düzeltelim. Türkiye hiçbir zaman 'tarımda kendisine yeterli' olmadı. Çünkü tarımsal üretimde asıl belirleyici olan tarım teknolojisinde her zaman dışa bağımlı olduk.

Ülkenin, tarımda kendisine yeterli olmasının ön koşulu, tarım teknolojisine ve konuyla ilgili bilim dallarına egemen olmaktır. Bu egemenliğe hiçbir zaman sahip olmadığımız içindir ki, tohum gibi stratejik bir girdide bu hâle geldik. 1940'lı, 50'li yıllarda tarım teknolojisi günümüzdeki kadar ilerlemiş değildi. Enformasyon ve yeni biyoteknoloji alanlarında dünyadaki atılımla birlikte tarım teknolojisi de hızla gelişti. Bu gelişme olurken biz ARGE ve yenilikçilikte neredeyse yerimizde saydığımız için, bir zamanlar çok da farkına varamadığımız teknoloji açığımız bugün gözümüze batır oldu. Teknolojiye egemen ülkeler, üstelik bu güçlerine dayanarak başkalarının tarım politikalarını da işlerine geldiği gibi yönlendiriyorlar. Pancarda, tütünde, hayvancılıkta olan budur; tohumculukta da olan budur...

YÖK Başkanı "Tohumculukla ilgili bir araştırma enstitümüz olsa, buna birkaç üniversitemiz öncülük etse fena mı olur?" da demiş. İyi de; bunu bize söyleyeceğine, kendisini o mevkie getiren siyasî güce dönüp, Tarım Bakanlığı'na bağlı araştırma enstitülerinin ayağa kaldırılmasını isteseydi

ya da üçüncü sıradaki adayı rektörlük koltuğuna oturtmada gösterdiği mahareti üniversiteleri tohum araştırmalarına öncülük etmek üzere yönlendirmede de gösterseydi daha iyi olmaz mıydı?

“Domates tohumuna yerleştirilecek genetik mekanizma ile bir milleti yok edebilme” meselesine gelince, onu anlamadım. Eğitim sistemini, üniversitelerini dinsel dogmaların karanlığına sürükleyerek kendi geleceğini zâten kendi elleriyle yok etmekte olan bir ülkenin halkını domates tohumuna genetik mekanizma yerleştirerek yok etme zahmetine niçin girsinler ki!

CBT. 15 Ekim 2010